

Een leuke ontwikkeling in de supermarktwereld vind ik de etnische supermarkt in de buurt. Vaak wat kleinschalige winkels met typische producten uit Turkije, Suriname of elders. En uit Polen natuurlijk tegenwoordig. Het assortiment wordt aangevuld met Douwe Egberts en Verkade. De sfeer doet een beetje denken aan de jaren 50 van de vorige eeuw. De beetje rommelige kruidenier op de hoek. Gezellig en vertrouwd.

In Almere hebben we de Bagdad Markt, die wordt gerund door twee Irakezen. Hun winkel wordt een Waikiki Supermarkt, [las ik ergens](#). De formule brengt professionalisering met zich mee. Een goed kassasysteem en door bundeling scherpere inkoop van Nederlandse producten zijn het gevolg. Men gaat daarmee de concurrentie aan met bijvoorbeeld Lidl.

Ik weet wel dat het beter is voor de ondernemers, maar hoop wel dat die typisch sfeer behouden blijft.

In Amerika - in ieder geval in het zeer conservatieve Greenville, South Carolina - is de sfeer anders. Daar is het niet eh... ja hoe zeg je dat? Niet gewenst of niet de bedoeling of zoiets dat je multicultureel winkelt. In een Mexicaanse Súpermercado was het ernstig lang wachten, toen we daar het lekkerste vlees van de stad wilden kopen. Mexicanen eerst! En ineens spreekt niemand Engels of is jouw Spaans te Europees. Een vrijwel vloeiende Spaanse scheldpartij en het blokkeren van de kassa bracht uitkomst. Ze zijn niet zo groot die Mexicanen, dat scheelt...

Maar ik moet toegeven dat ook ik niet helemaal zuiver op de graad ben. Mijn vrouw en ik reden afgelopen oktober door Greenville. BMW heeft daar haar hoofdkantoor en ja hoor, daar zagen we een Aldi, inclusief Duitse vlag. "Zullen we gaan kijken?", gniffelde mijn vrouw. "Alsjeblieft zeg", riep ik. "Een Duitse Aldi, ik ben lekker op vakantie, hoor!"